

rok technického vzdělávání“, „Rozvojový program na podporu školních psychologů a školních speciálních pedagogů ve školách“. Programové financování umožňuje řešit ekonomické aspekty vzdělávání, jejichž promítnutí do republikových normativů buď není možné, nebo by nebylo účelné.

V navštíveném vzorku škol 92,9 % ředitelů získávalo další finanční prostředky pro zlepšování podmínek vzdělávání. Nejčastěji se jednalo o prostředky z ESF (87 %), od komerčních subjektů (43,9 %), od subjektů majících ve svém statutu podporu školy (nadační fondy, SRPŠ – 37,7 %), z doplňkové činnosti, rozvojových programů, z dotací od zřizovatele, případně města (43,5 %). Využití prostředků z dalších zdrojů bylo ve všech hodnocených středních školách účelné.

Ve dvou navštívených školách bylo zjištěno porušení v oblasti bezplatného středního vzdělávání státních občanů České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie ve školách, které zřizuje stát, kraj, obec nebo svazek obcí (zpoplatnění odborného výcviku konaného u soukromého právního subjektu, výběr finančních prostředků od jednotlivých žáků nebo jejich zákonných zástupců na nákup spotřebního materiálu nezbytného pro zajištění praktického vyučování). Ve dvou soukromých školách bylo nad rámec stanovené úplaty za vzdělávání vybíráno zápisné před zahájením studia, resp. bylo zpoplatněno vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

V rámci inspekčního elektronického zjišťování na téma vzdělávání žáků s odlišným mateřským jazykem, do kterého bylo zapojeno 1 199 středních škol, 53,2 % ředitelů uvedlo, že pro kvalitnější podporu a výuku těchto žáků by potřebovali více finančních prostředků. Většina škol nemá žádné další prostředky na podporu žáků s odlišným mateřským jazykem. Rozvojové nebo dotační programy MŠMT využilo 11,8 % škol a podporu z evropských zdrojů pouze 4,4 % škol. Současný způsob získávání finančních prostředků na podporu žáků s odlišným mateřským jazykem hodnotí polovina škol jako vyhovující, jejich objem však více než polovina škol (54,3 %) považuje za nedostatečný.

Celkově byly finanční podmínky středních škol hodnoceny v 78,3 % jako požadovaný stav, 17,5 % škol vykazovalo nadprůměrnou úroveň financování (efektivní organizace vzdělávání a využívání dalších zdrojů financování, zejména projektů a vedlejší hospodářské činnosti), 4,2 % škol mělo s finančním zajištěním své činnosti problémy.

3.1.4 Řízení školy ve středním vzdělávání

Z hodnocení kvality řízení středních škol vyplynulo, že silné stránky v řízení škol byly identifikovány v 14,2 % a slabé stránky v 6,3 % hodnocených škol. Stejně jako v minulém období bylo řízení ve většině škol (79,5 %) na požadované úrovni.

K pozitivním výsledkům v hodnocení řízení škol přispěly i skutečnosti, že vedení škol v naprosté většině dokáže jasně formulovat koncepci svého rozvoje (94,5 % hodnocených škol) a pravidelně monitoruje a vyhodnocuje práci školy včetně vlastního řízení (87,8 % hodnocených škol) a rovněž schopnost vedoucích pracovníků přijímat účelná opatření ke zlepšování zjištěného stavu se projevila ve většině škol (95,7 %). Přijatá opatření byla cílena v největším počtu na zlepšování materiálního vybavení škol, následovala opatření v úpravách školních vzdělávacích programů, v personální oblasti, v dalším vzdělávání pedagogů a v posílení kontrolních mechanismů, zejména hospitační činnosti. Úspěšnost ve stanovení a monitoringu koncepčních rozvojových dokumentů školy se již tak výrazně neprojevovala v naplňování těchto koncepcí. Ve více než polovině škol se koncepci spíše dařilo naplňovat s dílčími problémy, přibližně třetina škol neměla s naplňováním koncepce žádné problémy a zbývající školy (4 %) byly v naplňování stanovené koncepce rozvoje spíše neúspěšné.

Stejně jako v minulém období spadal nejvyšší počet ředitelů středních škol do věkové kategorie 51–60 let (48,7 %), druhou nejpočetnější skupinou byla věková kategorie 41–50 let (27,8 %), 15 % byla zastoupena věková skupina 61–70 let, nejmladší ředitelé ve věku 31–40